4.4.3 53a (משנה ג) → 54b (על המטבע שיצא)

```
וְשַׁרַץ הַיִּאֹר צִפַּרְדָעִים וְעַלוּ וּבָאוּ בָּבִיתַךּ וּבַחַדַר מִשֹּכָּבָדְ וְעַל מְשָּתַךּ וּבְבֵית עַבַדִיךְ וּבַעַמֵךְ וּבְמַשְׁאַרוֹתֵיף; שמות ז, כח
                                                                      כִּי בְּצֵל הַחַכְמַה בְּצֵל הַכַּסֵף וִיִתְרוֹן דַּעַת הַחַכְמָה תִּחַיֵּה בְעַלֵיהָ: קהלת ז, יב
                                                           ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו אַרץ נצר מַטַעִי מַעשה יַדִי לְהַתְפַּאָר: ישעיהו ס, כא
                                                                                                                                                                    (3
                                                                                         מַיִם עַמָקִים עֵצָה בָלֵב אִישׁ וְאִישׁ תָּבוּנָה יִדְלַנָּה: משלי כ, ה
                                                                                                                                                                    (4
                                                                                                 ה' קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְּעָלָיוֹ מֵאָז: משלי ח, כב
                                                                                                                                                                    (5
         בָּטֵרֶם הַרִים יַלַדוּ וַתְּחוֹלֶל אָרֶץ וְתָבֶל וּמְעוֹלֶם עָד עוֹלֶם אָתָה אָל: תַּשֶׁב אָנוֹשׁ עָד דְּכָא וַתֹּאמֶר שוֹבוּ בְּנֵי אָדָם: חַהלים צ, ב-ג
                                                                                                                                                                    (6
                                                                   ַוּיָשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: בראשית ב, ח ווּיָשֶׁם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: בראשית ב, ח
                                                                                                                                                                    (7
כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוּל תָּפְתָּה גַּם הִיא לַמֶּלֶךְ הוּכָן הָעָמִיק הַרְחָב מְדֻרְתָּה אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת ה' כְּנַחַל גְּפָרִית בֹּעֲרָה בָּהּ: ישעיהו ל, לג
                                                                                                                                                                    (8
                                                                                              כָבוֹד מָרוֹם מֶרָאשׁוֹן מְקוֹם מְקְדַשְׁנוּ: ירמיהו יז, יב
                                                                                                                                                                    (9
                                                            יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלֶם לְפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִּנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גוֹיִם יִאַשִּׁרוּהוּ: תהלים עב, יו
                                                                                                                                                                    (10
                  ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר: ישעיהו סו, כד
                                                                                                                                                                    (11
                                               וַיַּרָא אֱלֹהִים אֶת כַּל אֱשֶׁר עֲשָׂה וְהָגָּה טוֹב מָאד וַיָּהִי עָרַב וַיָּהִי בֹקר יוֹם הַשְּׁשִׁי: בראשית א, לא
                                                                                                                                                                    (12
                  וְאֵלֶה בְנֵי צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעַנָה הוּא עָנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת הַיָּמִם בַּמְדְבֶּר בְּרָעתוֹ אֶת הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: בראשית לו, כד
                                                                                                                                                                    (13
                                                                       אָלֶה בְנֵי שֵׁעִיר הַחֹרִי ישְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבֶל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה: בראשית לו, כ
                                                                                                                                                                    (14
```

I. משנה ג: selling animals to non-Jews

- a. בהמה דקה selling small animals (flock) is dependent on local custom
- b. בהמה גסה selling large animals (cattle) is always forbidden (due to it inevitably being worked on שבת
 - i. בהמה גסה this applies to all בהמה גסה even young, even injured
 - ii. *ד' יהודה*: injured one may be sold (not going to work with it)
 - iii. בן בתירה: horses are allowed (their use is not a מלאכה)
- II. משנה ד eating roasted meat on לילי פסח is dependent on local custom
 - a.Discussion: imitating קדשים outside of מקדש
 - i. מסח don't declare "this meat is for פסח sounds like designation for קרבן
 - 1. *Note*: only applies to meat not to wheat
 - 2. Challenge: מקולס") not for declaration
 - 3. Answer: declaration alone is problematic, as is מקולס without declaration
 - a) Note: ר"ש understood that תודוס was following per opinion of ר"ש
 - b) Challenge: קרבן requires "proper" designation for קרבן
 - c) Answer: ר' אחא thought that ר' יוסי and ר' accept each others' positions
 - i. איש must designate in usual style
 - ii. ז' יסי. we follow the entire statement of designation (not just the beginning)
 - d) Note: תודוס wasn't someone to be feared; rather worthy of respect (supported scholars) (vv. 1-2)
- III. משנה דב: lighting candle for
 - a. At home: dependent on מנהג both customs ליה"כ (v. 3) to prevent sexual relations on יוה"כ
 - b. Public places: all agree that they must be lit in public areas and for the sick
 - i. Parameters: of ברכת המאור
 - 1. מוצאי שבת (when light was created) מוצאי שבת (when light was created)
 - 2. *דבב"ח: correction:* ר' יוחנן if falls on מבת (v. 4) שבת if falls on נר של יוה"כ
 - 3. מוצאי יום הכפורים agrees that ברכת המאור is made on מוצ"ש and on מוצ"ש הכפורים
 - a) Challenge: ר' יוחנן ruled like מוצ"ש over the cup only on ברכת המאור over the cup only on
 - b) Answer: reference to newly lit candle; מוצי"כ must be lit from נר ששבת (was lit the whole day)
 - i. Reason: light on מוצ"ש represents creation of light; on מוצאי יוה"כ newly permitted מוצ"ש newly permitted (נר ששבת → הנאה
- IV. Aggadic tangent: creation of light and other things created during first week of creation (vv. 5-10)
 - a. מוצ"ש (even though it was planned on מוצ"ש (even though it was planned on ע"ש
 - b. Before 1st שבת Miriam's well, מן, the rainbow, script of the tablets, the writing and the tablets, משבת s grave and cave
 - i. And: the opening of בלעם's donkey's mouth, the opening of the earth (קרח)
 - ii. And: various additions to list (the ram, the אהרן, שמיר s staff, demons, אדם's clothes
 - 1.Lists: things considered on ש"ש but formed by man later; considered then but made later;
 - a) And: things kept from man's knowledge (e.g. the day of his death)